

دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان پایان نامه:

بررسی خشونت شغلی علیه پرستاران و عوامل مرتبط با آن در

بیمارستانهای روانپزشکی استان اصفهان

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد (گرایش پرستاری روان)

استاد راهنما: خانم دکتر ترانه تقوی لاریجانی

استاد مشاور: خانم دکتر نعیمه سید فاطمی

مشاور آمار: آقای عباس مهران

دانشجو: اعظم رشیدی

خرداد ۱۳۹۲

چکیده

زمینه: خشونت محل کار یکی از نگرانی های پرستاران شاغل در بخش های روانپزشکی است. بخش های روانپزشکی به عنوان یک محل کار خطرناک برای پرستاران به حساب می آید چرا که پرستاران همواره در معرض خشونت از طرف بیماران و همراهان و ملاقاتی ها هستند. سازمان بهداشت جهانی خشونت علیه پرستاران را یک معضل جهانی و عالم گیر قلمداد می کند. موسسه ملی ایمنی و سلامت کار خشونت محل کار را به هر گونه درگیری های فیزیکی، تهدیدات به خشونت و پرخاشگری که به پرسنل در حال انجام وظیفه تسری پیدا کند تعریف می نماید. بر اساس مطالعات مختلف وقوع خشونت های کلامی و فیزیکی علیه پرستاران بخش های روانپزشکی به دلیل عدم گزارش موارد بخوبی روشن نیست. بعلاوه عواملی همچون کمبود پرستار، ازدحام بخش های روانپزشکی و افزایش طول مدت بستری بیماران روانپزشکی در وقوع خشونت بسیار تاثیر دارد. علی رغم اینکه این پدیده مخرب بالینی عواقب منفی زیادی بر پرستار، بیمارستان و نیز ارباب رجوع بر جای می گذارد هنوز در کشور ما ماهیت و ابعاد آن مورد توجه قرار نگرفته است بنابراین تصمیم گرفته شد فراوانی و عوامل مرتبط با خشونت کلامی و فیزیکی علیه پرستاران شاغل در بخش های روانپزشکی بررسی و در نهایت راهکارهای عملیاتی پیشگیری ارائه گردد.

روش پژوهش: این مطالعه به روش مقطعی در زمستان ۱۳۹۱ انجام پذیرفت. جامعه پژوهش این مطالعه شامل کلیه پرستاران و بهیاران شاغل در بیمارستانهای روانپزشکی استان اصفهان بودند. ابزار گرد آوری داده ها در این مطالعه، پرسشنامه برگرفته از پرسشنامه استاندارد است که توسط سازمان جهانی کار، سازمان جهانی بهداشت انجمن بین المللی پرستاران و انجمن بین المللی خدمات عمومی طراحی شده است. یافته ها با استفاده از روشهای آماری توصیفی و آزمون کای دو و فیشر مورد تجزیه تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: در مجموع ۲۵۸ پرستار مورد مطالعه قرار گرفت. میزان خشونت کلامی بر علیه شرکت کنندگان در مطالعه ۹۵/۵ درصد بود و خشونت فیزیکی ۴۵/۸ درصد بود. ۴۳/۸ درصد از پرستاران تجربه هر دو نوع خشونت را با هم و ۴/۵ درصد هیچ نوع مواجهه ای را گزارش نداده اند. به طور کلی تجربه کاری، شیفت کاری، جنس، قومیت، تحصیلات، وضعیت حرفه ای، وقت کاری، تعداد پرسنل، بخش محل کار، جنس و نوع بیماری با خشونت فیزیکی رابطه معنی داری داشت و تجربه کاری، قومیت، تحصیلات، میزان نگرانی پرسنل و جنس بیماران با خشونت کلامی رابطه معنی داری نشان داد ($p < 0/05$). هم چنین طبق نتایج بدست آمده، سیاست های انجام شده در زمینه اقدامات ایمنی از سوی مدیریت بهداشت و درمان، در جهت کاهش خشونت فیزیکی و کلامی کافی نبوده است و تمهیدات مناسبی در جهت سرمایه گذاری برای توسعه منابع انسانی و بهبود محیط بیمارستانهای روانپزشکی بنا نهاده نشده است.

نتیجه گیری: میزان مواجهه با خشونت در پرستاران بیمارستانهای روانپزشکی استان اصفهان قابل ملاحظه می باشد و چالش بزرگی محسوب می شود، ابعاد مخرب این پدیده بر پرستاران و مدیریت این بیمارستانها اثرات سوء به جا می گذارد، از آنجا که استراتژی مدون و پیگیری مجدانه وجود ندارد عواقب فراوان و نارضایتی شغلی ایجاد شده و

پرستاران خواستار حفظ امنیت و تقویت رویکردهای مدیریتی خصوصا در بحث آموزش و پیگیری و گزارش دهی می باشند. در مورد مسائل مدیریتی برنامه ریزی و سازماندهی مناسب تر کاملا احساس می شود.

کلید واژه ها: خشونت شغلی، پرستار، بیمارستان روانپزشکی، عوامل مرتبط

Tehran University of Medical Sciences

Faculty of Nursing and Midwifery

Frequency and Related factors of Workplace Violence on Nursing Staff in Isfahan Psychiatric Hospitals

A thesis submitted to the graduate studies office in partial fulfillment of the requirements
for the degree of MS in Psyche Nursing

Supervisor:Dr. Tarane Taghavi Larijani

By: Azam Rashidi Najaf Abadi

May 2013

Title: Frequency and Related factors of Workplace Violence on Nursing Staff in Isfahan Psychiatric Hospitals.

Background: Workplace violence (WPV) has been a serious concern for nurses in psychiatric department (PD). PD is one of the most dangerous settings in health care for nurses because of violence from patients, their relatives and visitors. WHO assigns the violence against nurses as a global and universal problem. National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH) defines workplace violence as any physical violence, threats of violence and aggression to staff on duty. According to studies of verbal and physical violence toward PD nurses is not well understood because of under-reporting. In addition, violence in the PD is likely increasing with the ongoing nursing shortage, crowding issues and longer patient waiting times. This terrible destructive phenomenon has many negative effects on employer, employee, institute and so on clients. However, there is not any previous study regarding this topic in Iran. Therefore, it is essential to investigate the actual extent of violence toward PD nurses, understand their experiences and perceptions of WPV and so develop the preventing strategies.

Methods: This cross-sectional study was conducted in the winter of 1391. The study population consisted of all nurses and healthcare workers employed in psychiatric hospitals of Isfahan province. The data collected in this study, questions from a standard questionnaire by the International Labour Organization, World Health Organization, International Society of Nurses and the International Association of Public Service is designed. Findings were analyzed using descriptive statistics and chi-square test and fisher's exact.

Results: A total of 258 nurses were studied. Verbal violence against participants in the study, 95/35% and physical violence were 45/73%. 45/93% of nurses experience violence both together and 4/65% did not report any type of exposure. Generally, work experience, work shift, gender, ethnicity, education, professional status, working time, number of employees, the workplace, gender and type of disease was significantly associated with physical violence, and work experience, ethnicity, education, concern employees and sex patients was significantly associated with verbal violence ($p < 0/05$). Also according the results, employer did not enough develop specific policies about safety and decrease physical and verbal violence. These measures do not be helpful in work setting about improve surroundings and human resource development for psychiatric hospitals.

Conclusion: Violence is significant in psychiatric hospitals in Isfahan and is a great challenge. Aspects of this destructive phenomenon will have adverse effects in nursing and management hospitals. The exact prevalence is unclear so that the incident is under report, because PD nurses believed that manager would not actively support them after report. PD nurses stated that their work environment, individual skills, hospital staffing patterns and policy for receiving patients when unable to safety care for them play important roles in the risk for violence. these nurses reported that steps could be taken to improve their safety in the PD.

Keywords: workplace violence, nurse, hospital, psychiatric.